

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ОПШТИНЕ КРАЉЕВО

„Службени лист општине Краљево” – излази једанпут месечно и по потреби – Огласи по тарифи

ГОДИНА XXXV
БРОЈ 16
14. август 2002. године

Год. претплата (аконтација)
је 1.640,00 динара
Рок за рекламацију 10 дана

АКТИ УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

212.

Уставни суд Републике Србије у саставу: председник Слободан Вучетић и судије Верона Адам Бокрош, др Срђан Ђорђевић, др Боса Ненадић, Љубомир Поповић, Мирјана Рашић, Бранка Ђурчија и мр Светозар Чишлић на основу члана 125. Устава Републике Србије, на седници одржаној 25. јула 2002. године, донео је

ОДЛУКУ

1. Утврђује се да Одлука о накнади за коришћење грађевинског земљишта, коју је донела Скупштина општине Краљево 24. децембра 1987. године („Службени лист општине Краљево”, бр. 16/87, 13/89, 12/91 и 22/94), није у сагласности са законом;

2. Не прихвата се иницијатива за покретање поступка за утврђивање неуставности и незаконитости Одлуке о утврђивању вредности бода за одређивање висине накнаде за коришћење грађевинског земљишта Краљева, Матарушке Бање и Ушћа, коју је донела Скупштина општине Краљево 27. фебруара 1998. године („Службени лист општине Краљево”, бр. 2/98 и 19/99).

Образложење

Представком је тражена оцена уставности и законитости одлука наведених у тач. 1. и 2. изреке.

Иницијатор наводи да одредбе оспорених одлука, којима се регулише начин утврђивања висине бода, нису у складу са чланом 27. Закона о грађевинском земљишту, јер није утврђена методологија за одређивање вредности бода, нити је земљиште подељено по грађевинским зонама, па се стога не може утврдити правична накнада. Истиче се такође, да се обавештење о висини накнаде не даје у форми решења тако да је корисницима ускраћена могућност приговора на висину накнаде.

У одговору Општине Краљево од 14. новембра 2000. године и 26. фебруара 2001. године наводи се да је оспорена Одлука о накнади за коришћење грађевинског земљишта донета 1987. године, да је више пута мењана и допуњавана, али да није усклађивана са Законом о грађевинском земљишту из 1995. године.

Уставни суд је утврдио да је оспорена Одлука о накнади за коришћење грађевинског земљишта донета 1987. године на основу Закона о грађевинском земљишту из 1986. године. Одлука је више пута мењана и допуњавана, до 1994. године, а последња измена, која је извршена 28. децембра 2001. године односи се само на Опис границе земљишта у грађевинском подручју, који представља саставни део Одлуке и она стога није од значаја за одлучивање о уставности и законитости у овом предмету.

Наведена Одлука, у делу којим се уређује накнада за коришћење грађевинског земљишта, није мењана после 1994. године, што значи да није усклађивана са Законом о грађевинском земљишту из 1995. године.

Према члану 60. ст. 1. и 3. Устава Републике Србије градско грађевинско земљиште је у државној или друштвеној својини и на њему се може стећи право коришћења под условима утврђеним законом. Законом се такође, уређује плаћање накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта (члан 60. став 6. Устава).

Чланом 113. став 1. тачка 3. Устава Републике Србије предвиђено је да општина, преко својих органа у складу са законом, уређује и обезбеђује коришћење градског грађевинског земљишта и пословног простора.

Према наведеним уставним одредбама законом се регулише режим својине на градском грађевинском земљишту, услови за стицање права коришћења, као и плаћање накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта, а општина може да уређује она питања за која је законом изричито овлашћена.

Закон о грађевинском земљишту из 1995. године („Службени гласник Републике Србије”, број 44/95) увео је, у односу на раније прописе, измене у погледу режима својине на градском грађевинском земљишту, услова и начина уређивања градског грађевинског земљишта, стицања права коришћења, а у складу са тим и одређене измене које се односе на плаћање накнаде за коришћење грађевинског земљишта и овлашћење општине да одлучује о појединим питањима из ове материје.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о грађевинском земљишту био је одређен рок од 6 месеци у коме је општина била дужна да донесе општи акт којим се уређује и обезбеђује коришћење грађевинског земљишта у складу са овим законом. Тај рок је истекао 4. маја 1996. године.

Одредбама члана 26. Закона о грађевинском земљишту уведена је обавеза плаћања накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта, одређени су обвезници накнаде, као и корисници земљишта који су, под одређеним условима, били ослобођени ове обавезе. Одредбом става 1. члана 27. Закона прописани су критеријуми за утврђивање висине накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта, а ставом 2. истог члана предвиђено је овлашћење општине да утврђује мерила, висину, начин и рокове плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, при чему је општини остављена могућност да својим општим актом земљиште различито категориса према погодности које оно пружа с обзиром на положај у насељеном месту и намени коришћења (став 3. члан 27. Закона).

Наведеним законским одредбама општина је овлашћена да уређује само одређена питања и то она која се односе на утврђивање висине и плаћање накнаде за коришћење грађевинског земљишта.

Одлуком о накнади за коришћење грађевинског земљишта Скупштина општине Краљево је прекорачила законска овлашћења, тако што је утврдила ослобођења од обавезе плаћања накнаде за коришћење грађевинског земљишта (члан 2. и члан 21. став 2.), обвезнике накнаде за коришћење грађевинског земљишта (чл. 18. и 19.), надлежност Републичке управе јавних прихода - Подручна јединица Краљево (чл. 23, 24. и 25.).

Имајући у виду чињеницу да Скупштина општине Краљево није у прописаном року усагласила оспорену Одлуку са Законом о грађевинском земљишту, као и да овај акт регулише питања која нису у надлежности општине, Суд је утврдио да природа и обим незаконитости даје основ за утврђивање незаконитости Одлуке у целини, па је одлучио као у тач. 1. изреке.

Одлуком о утврђивању вредности бода за одређивање висине накнаде за коришћење грађевинског земљишта Краљева, Матарушке Бање и Ушћа од 27. фебруара, 1998. године, утврђује се вредност бода (изражена у динарима) за обрачунавање висине накнаде за ко-

ришћење грађевинског земљишта, које је различито категорисано према положају, односно локацији на којој се налази и према намени коришћења. Одлуком је утврђен и начин усклађивања вредности бода са растом цена, као и начин располагања средствима оствареним од накнаде за коришћење грађевинског земљишта.

Наведена Одлука, која је у међувремену престала да важи, у складу је са чланом 27. ст. 2. и 3. Закона о грађевинском земљишту па је Суд одлучио да у овом делу не прихвати иницијативу.

На основу члана 46. тачка 3. и члана 47. тачка 3. Закона о поступку пред Уставним судом и правном дејству његових одлука („Службени гласник Републике Србије”, број 32/91) Суд је одлучио као у изреци.

Број: IY-30/99

Председник
Уставног суда
Слободан Вучетић, с.р.

САДРЖАЈ

	Страна
АКТИ УСТАВНОГ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ	
212. Одлука Уставног суда Републике, Србије Број: IУ-30/99	1